

► **Eerste huis voor alleenstaanden in Nederland nog steeds succes**

Studentenhuis voor 55-plusser

Thuishuis de Zevensprong in Deurne was vijf jaar geleden het eerste huis voor alleenstaanden in Nederland. Vorig jaar won het concept de Eenzaamheidsprijs. De bewoners voelen zich er thuis: 'Het is hier geen tent vol oude en zielige mensen.'

Daphne Broers
d.broers@ed.nl

Deurne

Ze zijn toe aan het toetje in de Zevensprong. Gepureerd fruit en slagroom, om precies te zijn. De eetkamertafel staat tjokvol restanten van een overduidelijk smakelijke kerstbrunch. Bewoonster Anja van de Mortel (64) lacht tevreden. De brunch was haar idee. Samen met de vrijwilligers die hier altijd klaarstaan om het koffie-uurtje in goede banen te leiden, ruimt ze de tafel leeg. Bij elk bord staat een waxinelichtje in een glas met de naam van de bewoner er op. „Die mogen ze straks meenemen.”

Thuishuis de Zevensprong bestaat in 2017 vijf jaar. Deurne had in die dagen de landelijke primeur: het allereerste Thuishuis van Nederland ging hier in de Molenstraat open. Het concept werd bedacht door Jan Ruyten van Thuis in Welzijn. Inmiddels heeft hij vier Thuishuizen verspreid door het land geopend en is hij bezig met het opzetten van een soortgelijk huis voor mensen met dementie. Vorig jaar won het concept de Eenzaamheidsprijs.

Een Thuishuis is een soort studentenhuis voor 55-plussers die niet alleen willen wonen of dreigen te vereenzamen. De bewoners hebben allemaal hun eigen woonruimte en delen gemeenschappelijke ruimtes. In Thuishuis Deurne huren de bewoners via Bergop-

waarts, de stichting heeft daarnaast een dagelijks bestuur. „Het is hier geen tent vol oude en zielige mensen, hoor”, zegt voorzitter Jos Schepman lachend. Hij wijst naar de overkant van de tafel, naar woonster van het eerste uur Janny Dijkshoorn (88). „Zij is inmiddels vanwege de liefde vertrokken.” Janny knikt en glimlacht. Haar nieuwe vriend Geert (87) frunnikt ondertussen het zilverpapiertje van Janny's toetje af. „Ik zie niet meer zo goed. Ja, hij is zeker galant!”

Janny leerde Geert vier jaar geleden kennen tijdens een georganiseerde reis. „We wonen sinds twee jaar samen. Dat betekende dat ik hier weg moest, want de voorwaarde is dat je alleenstaand bent. In het begin moest ik heel erg wen-

Ik doe de deur open als ik zin heb in een praatje en anders gaat-ie dicht

—bewoonster Anja van de Mortel

nen. Ik vond het erg fijn in dit huis. Als ik weer alleen zou komen te staan, zou ik zo weer teruggaan.”

Niet gezellig

Janny weet nog goed waarom ze in 2012 naar de Zevensprong verhuisde. „Ik werd weduwe en daarna heb ik acht jaar alleen gewoond. Nou, dat was niet gezellig. Toen hoorde ik van dit huis en heb ik me aangemeld. Je kijkt om naar elkaar, doet samen dingen maar je hebt toch je eigen privacy. En eens in de week tijdens het koffie-uurtje komen er ook mensen uit de buurt langs. Het is veel fijner dan alleen wonen.”

Inmiddels is ook het toetje voltooid verleden tijd. Vrijwilligster

Thea Jansen (78) draagt een gedichtje voor. 'Praat met elkaar, dan wordt het een mooie kerst en een prachtig nieuw jaar.' Links en rechts wordt driftig geknikt.

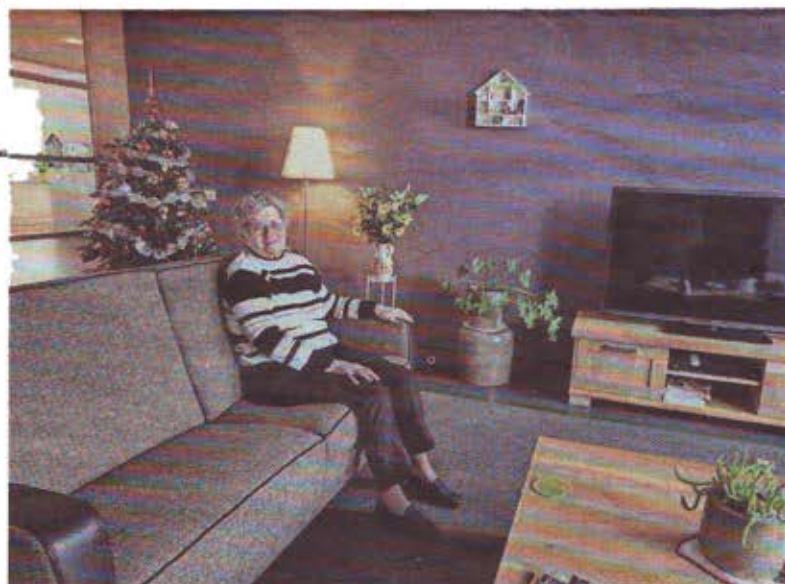
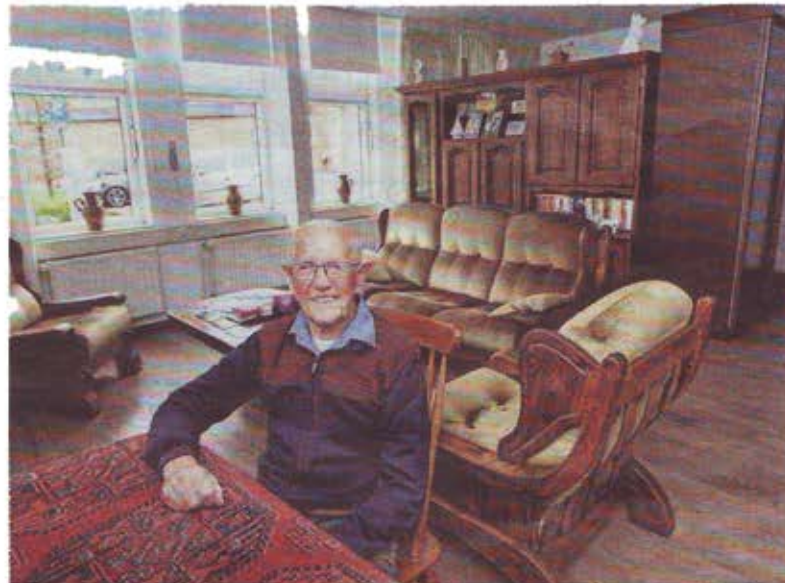
Bertha Koppes (86) grinnikt. „Ik heb het hier *zat naar munne zin*. Ik ga nooit meer weg.” Bertha komt uit Zeilberg. Daar staat ze overal bekend van de eieren die ze er verkocht. Ruim vijf jaar geleden kreeg ze een tia, vertelt ze. „En naar een bejaardenhuis wilde ik niet. Hier heb ik goed d'n aard.”

Bofkont

Daar kan Gerard Janssen (82) zich helemaal bij aansluiten. „Ik ben de grootste bofkont hier hè.” Hij schiet in de lach. „Ik woon met zes vrouwen in één huis.”

Gerard komt oorspronkelijk uit Liessel. Na de dood van zijn vrouw woonde hij lang in zijn eentje. „Ik ben wel alleen, maar geen eenzame mens. Als het niet regent, ben ik weg. Ik trek er elke dag op uit, op mijn fiets naar het dorp, lunchen met mijn dochter, op mijn kleinkinderen passen. Ik zit hier goed op mijn plaats. Ik vind het gezellig, altijd aanspraak als je dat wil.”

In de keuken neemt Anja ondertussen de vaat onder handen. Ze is er het laatst bijgekomen. „Ik woonde op de Molenberg toen mijn man stierf. Als ik de deur dichttrok was alles stil. Als ik naar buiten keek, zag ik alleen maar wolken. Het heeft me geholpen om hiernaartoe te verhuizen. Ik doe de deur open als ik zin heb in een praatje en anders gaat-ie dicht. Ik help Mientje, die is blind. Voor haar ben ik een soort mantelzorger, anders zou ze hier niet kunnen wonen. Ik heb de brunch bedacht, inderdaad. En met oud en nieuw gaan we gourmetsamen. Ik hoop zo leven in de brouwerij te blazen. Dat hoeft niet iedere dag zo te zijn natuurlijk, maar het is hier wel een gezellige boel op z'n tijd.”

▲ Anja van de Mortel wast af met Jos Schepman, Gerard Janssen in zijn eigen woonkamer en Bertha Koppes in de gemeenschappelijke woonkamer. FOTO'S RENÉ MANDERS/FOTOMEULENHOF